





Vau passar tot el dia visitant l'Observatori de l'Ebre, les instal·lacions, les biblioteques, els seminaris, la conversa amb els científics que hi treballen. Moltes preguntes, interrogants,... i aquella notable curiositat pel saber, apassionant i mai satisfeta del tot.

De tornada els quatre en el cotxe, com passa després de les visites científiques, conversàveu sobre cosmologia. El professor, un expert i amic, escoltava la conversa, i era el que menys deia. Va sorgir la pregunta de forma natural: *l'univers tindrà un final? Es dirigeix, en un procés de milions de segles, vers un acabament definitiu?*

Sí i no, una possibilitat i la contrària, opinions de tota mena....mentre el professor callava i escoltava. A prop del Vendrell pareu a prendre un cafè i ja al voltant de la taula comença a dir la seva opinió. Aquella, per cert, que ha romàs en la teva ment fins avui.

*Des del punt de vista científic realment no ho sabem. Constatem que, per dir-ho així, camina, però vers on? Un final? Un retorn?..... No en tenim dades i la ciència treballa amb elles.*

*Des del punt de vista filosòfic és una pregunta eterna, que sempre s'ha fet, i per la qual tenim mil teories i hipòtesis....*

*Personalment, com sabeu, sóc creient i des de la fe hi he pensat molts cops. Crec que l'univers té un destí, que no és ni la seva destrucció, ni el seu retorn al no-res. També crec que el seu destí és excel·lent, fantàstic, i que tot el que és bell, gran, raonable, meravellós, fort, sensible, delicat, amorós.... trobarà en aquest final la seva suprema plenitud.*

Els tres estudiants fan alhora la mateixa pregunta: *"i com ho saps això?"*

*No hi he arribat ni estudiant els processos ni les lleis... sinó pregant a Déu. Si Ell va crear la realitat universal, no va ser per tornar-la al no-res. No seria el Déu en el qual crec: Amor. El destí de l'univers està en Déu Amor.... un destí no de destrucció sinó de plenitud.*

Fa dos anys que va tenir aquesta conversa. Ara els tres ja sou llicenciats, i el professor segueix a la Facultat. Aquesta nit d'estiu mirant al cel has recordat les seves paraules, i has sentit dintre teu: *és cert, Déu Amor és Déu de plenitud i no de destrucció.*

Salm 104 (103); Apocalipsi 21, 1-5.

Jesús Renau sj

---